

KETBO

Tallinna 32. Keskkooli ajaleht

Talv 2017

Kaanepildi: Liisbet Karjel, 10.C

Hind 1.00 €

Juhtkiri

Tere, armas lugeja!

Mul on taas kord väga hea meel sind meie lehte lugemas näha.

Praegu on talv ja aasta keskpaik. Ei, ma pole vaheajal ennast segaseks maganud. Minu ajaarvamine käib teistmoodi. Algab septembriga ning lõpeb augustis. Kaameliküüru ületamine on alati raske. Teen selleks pikalt ettevalmistusi, suunan vaimu ning kui aasta viimane nädal on üle elatud, luban endale puhkust, et suurest pingutusest taastuda ning ülejäänud aastaks ennast ette valmistada.

Algav poolaasta saab minu jaoks olema palju muutev. Mitmed asjad saavad otsa, tuleb vastu seista uutele katsumustele, elukorraldus muutub. Kõik need uuen-
dused toovad kaasa kirevaid emotsioone. Kui ka sina oled sama elevil saabuva aja suhtes, hoian sulle põialt, et ikka kõik õnnestuks ning ka koolile piisavalt keskenduda suudaksid. Kui peakski raskeid hetki tekkima, loodan, et nendest aitab üle saada meie Objektiiv.

Tulgu sellest sinu parim (pool)aasta!

Peatoimetaja Iiris

Objektiivi moto

“...elu oli talle õpetanud et uudised ajalehtedes tulevad ja lähevad aga päikesepaistel istumise mõnu jääb ikka samaks.”

Maarja Pärtna

Toimetus:

Iiris Purge

Hanna-Ly Aavik

Elisabeth Elmend

Helis Ilumäe

Kristi Jaanus

Laura-Marleene Jefimov

Geelika Mölder

Helena Reimo

Killu Brita Ingel Sarnet

Alice Veedla

Sandra Valk

Keeletoimetajad:

Anu Mõttus

Maret Varblas

Küljendaja:

Henri Tabur

A K T V
TALLINNA 32. KESKKOOL

TRÜKIKODA
WWW.TAURUSPRINT.EE

Tere, siin Teie õpilasesindus!

Kas mäletate meid veel?

Arvatavasti pole Te ammu meie tegemistest kuulnud, nõme, me teame, kuid nüüd tahaksime seda viga parandada! Sellest aastast proovime igas Objektiivi väljandes rääkida Teile lühidalt oma tegemistest ning ettevõtmistest, et saaksite nendega kursis olla. Küsite, mis me siis vahepeal teinud oleme? Alustame algusest.

***Oktoobris** valisime uue juhatuse, nendeks said president Alice ja asepresident Lennart. Põnev! Tahtsime varem juba, aga no vot ei tulnud välja. 20.-22. oktoobril esindas lahe Charlotte (12D) meie kooli Eesti Õpilasesinduste Liidu 37. üldkoosolekul. Rääkis seal tarka juttu, tubli tüdruk! ***Novembris** plaanisime tuua kooli taarakastid- selle saime tehtud! Äge! Alates 27. novembrist on kooli peal igal korrusel Teie pudeleid ootamas rohelised kastikesed. Selle eest suur kalli Pandipakendile. P.S Ole pai ja ära viska sinna sisse saia ega miskit muud, mis ei ole vastava märgistusega pudel. :) Ole “norm vend” ja hooli loodusest!

***Mis siis veel on toimunud?** Ahjaa, legendaarsed aktiivikad Talvi Raamat ja Johan Pastarus (12C) tegid meie ruumi korda!! Selle eest neile tuhat kummardust!

Tänutäheks omavad noored nüüd VIP privileege meie ruumis ükskõik millisel ajal endale teed teha.

***PÕNEV UUS LAHENDUS!!** Kuna tung meie värskelt korda tehtud ruumi on meele- tult suur, siis peame midagi ette võtma, et kõik mahuksid ilusti ära. Alates oktoobrist on meie ukse peal tabel. Kui soovid ruumi kasutada, siis tuleb end sinna vabadesse lahtritesse kirja panna. NB! Ole tähelepanelik nende aegade osas, mis on ÕE ja Aktiivi poolt juba võetud. Tabelit uuendame iga nädal. Kas pole mitte vahva? Meie arust ka!

– Armastusega, Teie ÕE

Sisukord

Juhtkiri.....	2
Toimetuse soovitusel.....	4
Kiri jõuluvanale.....	5
Kui õppimine jääb teisejärguliseks.....	6
Isamaaline jõuluball.....	10
Moepolitsei.....	12
Motivatsioonikiri suusatundideks.....	13
Tunne rõõmu ka lumeta talvest.....	14
Multitalent Inger Fridolin... (Talve)stressist.....	16
Uus aasta, uued lubadused.....	20
Jõulud koertega.....	22
Looming.....	23
Sahtlisse kirjutaja.....	26
Järjejutt.....	27

Toimetuse soovitus

Lugemissoovitus:

Rupi Kaur “The Sun and Her Flowers”
Grady Hendrix “Horrorstör”
Margus Karu “Hobune Henry unenägu”
Neon Must “Ma tahan olla tema”

Filmisoovitus:

“Justice League”
“La famille Belier”
“Demain tout commence”
“Mehetapja/Süütu/Vari”

Näituse-/muuseumisoovitus:

KUMU “Kurja lillede lapsed. Eesti dekadentlik kunst”
Eesti Filmimuuseum Maarjamäel

Kontserdi-/teatrisoovitus:

Nordea Kontserdimajas “Arvo Pärt: Peegel peeglis”
Teater Vanemuine muusikal “Hüljatud”
Jazzkaar 2018 “Saja lugu. Variatsioonid Eesti inimestest”

Muusikasoovitus:

Oh Wonder “High On Humans”
Summer Heart “I Wanna Go”
Ed Sheeran “Save Myself”
Mari Jürjens “Homme”
Miljardid debüütalbum “Kunagi läänes”

Kultuuriline rahapaigutus:

Toetada Tartu Uue Teatri maja väljaostmist

Kiri jõuluvanale

Kallis Jõuluvana!

Jõuludest on nüüd veidi aega möödas ja ma arvan, et meil on vaja rääkida. Ma tean, et neid kirju tuleb sulle tuhandeid, aga tunnen, et ka minu oma on oluline. Ma tahan sind lihtsalt tänada. Selle aasta jõulud olid minu jaoks paremad kui kunagi varem. Kuusk tundus säravam, söök maitsvam, jõululaulud ilusamad ja inimesed õnnelikumad. Justkui võlujõud kallistab meid kõiki ja muudab olemise maagilisemaks. Terve detsembrikuu olen ma sinust mõelnud ja mul on tekkinud meeletult küsimusi. On palju müsteeriumeid, mis keerlevad ümber Põhjapooluse ja ka sinu. Loodan, et oskad mind nendes aidata.

Kuidas on sinul lood puhkusega? Kui tavaliselt puhkavad inimesed suvel või jõulude ajal, siis millal sina puhkad? Mina arvan, et sulle sobiks ideaalselt puhata kas kevadel või suvel. Kevadel saaksid sa uurida erinevaid kultuure ja maailma ilu. Suvel aga võiksid nautida kuuma päikest ja liivaseid randu. Kuigi lumi ja jõulud ja Põhjapoolus on vapustavad, usun siiski, et iga inimene vajab veidi päikest ja suve rõõmu. Seega kui tekib võimalus, siis tuleb neist kinni haarata.

Minu teine küsimus on seotud juba rohkem jõuludega. Tahaksin teada, kuidas päkapikud otsustavad, milliseid kinke lastele teha. Tean, et paljud lapsed saadavad kirju ja neil on palju erinevaid soovet, aga mis saab nendest lastest, kes kirju ei saada ja midagi soovida ka ei oska? Olen juba mitu nädalat mõelnud, kuidas te sellistes olukordades toime tulete, aga ei suuda endiselt midagi välja mõelda. Võibolla on teil selleks mingi masin või hoopis eraldi päkapikud, kes terve aasta lastele kingiideid välja mõtlevad? Ma tõesti loodan seda!

Tegelikult on mul sulle veel tuhandeid küsimusi, aga ma ei hakka sind nende kõigiga hetkel tülitama. Võibolla järgmistel jõuludel. Loodan, et sa leiad aega juba neile kahele küsimusele vastata ja et sul olid toredad jõulud ja nüüd ka veel toredam puhkuse aeg. Järgmistel jõuludel räägime jälle!

Heade soovidega

Väike Marta

Sandra Valk, 11.A

Kui õppimine jääb teisejärguliseks

November meie armsas koolimajas on alati olnud tegusate inimeste olulisim aeg aastas. Kes harjutab vaikselt aula ees oleval diivanil enda kirjutatud laule, kes otsib oma sahtlitest luuletusi, kes kuulab hoolega klassikaaslase soovitusi Playboxiks, kes monteerib veel viimaseid klippe filmi jaoks. Novembris avastavad endas aktiivsusepisiku ka need, kes muidu eelistavad veeta vaba aega pöönates, ent sügis äratab selles majas ka kõige unisemad mütsid!

Viies filmikonkurss

Mardikuu sündmuste rägastikku alustab rambivalguse ja punase vaibaga iga filmihuvilise meelissündmus Indielint. Oma esimest suuremat sünnipäeva tähistav filmikonkurss esitles tänavu 16 filmi. 32. Keskkoolis on multimeediasse kõige kirglikumalt suhtuvad õpilased leidnud oma tee C-klassidesse. Äramärkimist väärib fakt, et 10. C klassist jõudis Indielindi linale lausa 6 filmi, ehk pea-aegu pooled kogu kavast. Samuti esitles Indielint ka filme, mille autorid jalutavad igapäevaselt mõne teise kooli seinte vahel. Linalugusid pärines näiteks Tallinna Saksa Gümnaasiumist, Tallinna Lilleküla Gümnaasiumist ning osaliselt ka Pärnu Sütevaka Humanitaargümnaasiumist.

Noored režissöörid tõid publiku ette filme, mis äratasid rõõmu ning uudishimu. Filme, mille stseenid olid verdтарretavad ning milles oli just õiges koguses nalja. Filme, mille iga sekund hoidis vaatajate silmi kinolinal naelutatuna

ning mis panid mõtlema. Käsitleti nii tõsisemaid kui ka humoorikamaid teemasid. Linateostes oli näha, mis saab siis, kui telefonid võtavad võimust ning päriselus suhtlemine jääb soiku, õpetus, kuidas vabaneda laibast, nõuandeid, kuidas mängida detektiivi, retsept ühe hea tordi tegemiseks ning palju muud. Žüriiliikmete kommentaarid olid justkui ühest suust: kõik olid hämmastunud ning üllatunud, et koolifilmifestivalil võib linastuda nii häid teoseid. Kiideti operaatortööd ning häid ideid, kuid veidike jagati ka õpetussõnu, et noored talendid oskaksid järgmistel aastatel veelgi paremaid filme teha.

Teoste valik oli suur ning žüriil oli raske otsuseid teha, ent sel aastal tunnustati järgmisi filme:

1. koht – „Calm down” Kertu Kibal 11.C

2. koht ja publiku lemmik – „Käruviin” Johan Pastarus, Paul Kristjan Lõhmuspüü, Christopher Robin Teiter, Christopher Wallace Kehinde, Markus Hugo Rohtla, Aaro Veiderpass ja Siim Edvard Sinimeri 12.C

3. koht – „Lähme sõidame” Erik Kiviselg, Karl Joosep Lepik ja Maria Chantal Sööt 11.A, Romet Toomas Tiitsaar (Tartu Ülikool) ja Martin-Erik Ilus (Pärnu Sütevaka Humanitaargümnaasium)

Operaatori eripreemia – „Matmine” Kaidi Kaldas (Tallinna Lilleküla Gümnaasium)

Stiilipuhtuse ja montaaži eripreemia – „Tort” Anita Kremm (Tallinna Saksa Gümnaasium)

Näitleja eripreemia – Enriko
Pedaksalu filmist „Calm down”

Indrek Simmi ja Sõpruse kino
eripreemia – „Müsteerium” Heidy Ilisson 10.C

On hea meel näha, et festivalist, mille publikuks olid viis aastat tagasi vaid filmide tegijad, on välja arenenud huviäratav õhtu, mis pakub meelelahutust kõigile!

Spordiaktiivi teine tulemine

Kes veel tähele ei ole pannud, siis on muudele aktiivi valdkondade kõrvale tekkinud ka spordiaktiiv. “Võib öelda, et paljude õpilaste meelest on sport ebameeldiv, kui võtta arvesse seda, et kehalise kasvatuse tundides ei taheta eriti käia ja tegevused korduvad aastast aastasse. Seetõttu tulimegi mõttele teha sündmusi, mille oulisus ei seisne võidus ega tulemustes, vaid selles, et kõigil oleks lõbus,” kommenteerib spordiaktiivi algust selle liige Karolin Veeorg. Spordiaktiivi esimene suursündmus sel aastal oli jalgpallinädal, mis oli meelikõitev meie koolipere jaoks ja sai ka Tallinna Haridusametilt tunnustuse kui “Haridustegu septembris 2017”.

Veel on toimunud ka huvitav rühmatrenni nädal, kus treenerid erinevatest klubidest andsid kehalise tunde. 32. Keskkooli õpilased said uusi kogemusi, harjutades veidike joogat, karated, zumbat ning muid huvitavaid alasid. Rühmatrenninädal sai ka Salliva Kooli projekti kaudu 1000-eurose toetuse, mis andis võimalusi rentida erinevaid vahendeid, et nädal oleks veelgi lahedam.

Peale rühmatreeningute ja jalgpalli on kõrges soosingus ka korvpall. Peagi ootab õpilasi ees korvpalliöö koolis ning juba on alustatud neljapäevaste viskeküti võistlustega, kus saab vahetunnis erinevaid korvpallimänge proovida. “Üritame spordiaktiiviga meie armsasse kooli natuke spordipisikut anda, ilma et see tunduks kellelegi ebameeldiv ja kohustuslik,” sõnab Veeorg lõpetuseks naeratusega.

Veel suurejoonelisem kui kunagi varem

Olgugi et Indielindi ja Playboxi vahel on mitu head nädalat aega, ei veedeta seda kindlasti logeledes. Novembri keskpaigas toimuv sündmus on see, mis täidab meie maja ootusärevusega, klassid ja muud ruumid tantsuga ning tähtsal õhtul aula paksult inimestega. Playbox on miski, mis kasvab iga aastaga aina suuremaks ja haarab endaga igal uuel aastal rohkem inimesi. Kavad lähevad aina paremaks, liigutusi lihvitakse iga aastaga rohkem ning ka proovid venivad pikemaks.

Sel aastal oli üllatusi ning uuendusi oh kui palju. Kuna keegi meie Playboxi asjaosalistest ei saa sündmusest osa võtta ilma lavale jõudmata, üllatasid õhtujuhid ja ka kooli juhtkond saalisviibijaid suurepärase etteastetega. On au näha, et 32. Keskkoolis hinnatakse lavalaudadel esinemist kõrgelt ning selle eest ei põgene ka õpetajad, kes enese peitmise asemel näitavad hoopis uhkelt eeskuju humoorikate tükkidega. Kui aga õpetajate etteasteid oleme näinud ka varasematel aastatel, siis täielikult uueks aspektiks kujunes Tarkadeklubi, kes “Ärapanija” stiilis kommenteerisid vaimukalt olnud etteasteid. Kindlasti oli esinejatel hea kuulata tagasisidet vahetult pärast esinemist, kuna professionaalseid kommentaare saadakse tavaliselt vähe. Vahva oli ka näha vilistlasi, kes on jätnud ühe armsa Mustamäe kooli südamesse jälje, ent keda kohtab selle maja seinte vahel vähe. Lisaks sellele hakkab alates 2017ndast aastast ringlema rändkarikas “Grand Prix”. Igal aastal hakkavad

sellele lisanduma võiduklassi numbrid. Kuid ükski suursündmus ei möödu vipest. Ei ole saladus, et kõik ei läinud päris nii, nagu oli plaanitud, aga eduka õhtu eest peab siiski tänama tehnikatiimi, sündmuse aktiivi ja muid asjaosalisi, kes andsid endast kõik, et halvast olukorrast tuua välja parim. Playbox 2017 peakorraldajad Johan Pastarus ja Katriin Rebeca Selirand kommenteerisid juhtunut. “Tehnika oli võimsam kui kunagi varem, kuid meie kahjuks lakkas üks osa sellest töötamast. Tehnikaga on kord juba nii, et vahepeal on ta su sõber ja teinekord kindlasti mitte,” rääkis Johan tehnilistest muredest. “Kõik, mis juhtus, ei olnud meist tingitud, vaid tehnikast ning seda ei tea kunagi ette,” kinnitab tema sõnu teine peakorraldaja Katriin Rebeca.

“Kriisihetkedel olime väga ärevil ja närvis, kuid töötasime väga hästi ühtse tiimina. Sündmust, mitte üritust, saab nimetada just selle tõttu edukaks, et tiimitöö sujus väga hästi ja koos leidsime lahenduse, tänu millele Playbox toimis,” kinnitas Selirand seda, et ka halvas olukorras leidub helgeid hetki. “Muudest tehnilistest uuendustest võiks veel positiivse tooniga rääkida tossumasinast ja

liikuvatest valgustitest, mis tegid kavad veelgi lahedamaks. Ka paigutati aulasse vähem toole, et inimesi mahuks rohkem sisse, ja see töötas,” lõpetas Pastarus sündmuse kommentaari .

Ükski vägev ettevõtmine meie majas ei möödu veelgi ägedama žüriita. Sel aastal istus žüriilaua taga nii kooli vilistlasi kui ka muid inimesi, kellele publiku ees üles astumine ei ole võõras.

Playbox on sündmus, millest osalised väljuvad alati kogemuse võrra rikkamana, kuid kahjuks autasustatakse väheseid.

Tänavuse Playboxi parimad:

Põhikooli 1. koht ja Grand Prix' võitja - **9.B**

Põhikooli 2. koht - **8.B**

Põhikooli 3. koht - **9.A**

Gümnaasiumi 1. koht ja publiku lemmik - **11.B**

Gümnaasiumi 2. koht - **10.D**

Gümnaasiumi 3. koht - **11.C**

Karakteri täpsuse eripreemia - **12.D**

Energia eripreemia - **11.D**

Lavastuse eripreemia - **7.B**

Individuaalsed eripreemiad:

Timo Lipp 7.A, Ralf Tõra 10.A

Klaus Sebastian Levit 11.A

Vabalt, rivitult

Ka pärast Playboxi ei saa aktiiv rahu. Aeg möödub pimedal ajal kiirelt. Detsember toob kõigi hingedesse alati teistmoodi helguse ning sama on ka 32. Keskkooli aulaga. See ei tundnud end detsembris

hetkekski üksikuna, alati oli midagi toimumas, ent üks selle kuu õdusamaid sündmusi leidis aset 5. detsembril.

Meie kooli õpilastel juba aastaid olnud traditsioon koguneda ühel õhtul aulasse, et paljastada kõigis see külg, mida võib-olla iga päev koolis ei näe. Ei ole saladus, et armas majake Mustamäe paneelmajade vahel lausa pakatab andekusest ning terve õhtu saab edukalt sisustatud. Tänavusel Vabalaval jätkus helgeid etteasteid lausa kolmeks ja pooleks tunniks! Nähti tantsu, laulu, näitlemist, luulet ja veidike ka maalimist. Õelge siis nüüd, et siin on andetud inimesed! Mõni esitus pugus nii tugevalt hinge, et silm poetas pisara, teine aga ajas nii toredalt naerma, et lõkerdusi oleks võinud jätkuda veel kauemaks. Sealset õhkkonda on raske sõnadega kirjeldada, kuna kunst ja armsad inimesed poevad ikka kergelt südamesse ning tuttavate looming ja hingesaladused ei jätnud kedagi külmaks. Selleaastane Vabalava erines varasematest lisaks rekordilisele pikkusele veel heategevuse poolest. Esmakordselt valiti keegi, kellele kogu sündmuse tulu annetada ning tänavu osutus selleks Salu kool. Salu kool on kool erivajadustega lastele ning täpsemalt aidati kaasa õpilaste heale ja turvalisele koolijõudmisele. Külalised said kooli aidata täites punast annetus-kotti või siis ostes puhvetist endale midagi maitsvat. Kes teab, ehk saab heategevusest Vabalaval iga-aastane traditsioon!

Fotode autor on Jürgen Vainola, 11.C.

Alice Veedla, 10.D

Isamaaline jõuluball

15. detsembril toimus Tallinna 32. Keskkoolis kolmandat korda gümnaasiumile ja õpetajatele jõuluball, mis oli sel aastal pühendatud Eesti Vabariigi sajan-daks sünnipäevaks. EV 100-st inspiree-ritult olid riietuse osas märksõnadeks Eesti lipu värvid ning juubelisära, mil-lest ei tulnud saalis puudust. Tänavusel aastal olid jõuluballi peakorraldajad Marit Brit Tamme ja Doreen Mägi 11.A klassist ning sündmus sai tehtud nende uurimistöõ praktilise tööna. Korraldajate sõnul oli ettevõtmise olnud mõttes juba põhikooli lõpuklassis, kui sai tollase balli korraldamisel kaasa aidatud.

Doreen, Marit Brit ja teised abilised tegid suurepäraselt tööd - tegevused ning esinejad olid hästi planeeritud ning oli nähtud vaeva ka saali dekoratsioonidega. Teemale vastavalt ehtisid saali eestipära-sed kaunistused ning pakuti kodumaist joogi- ja söögipoolist. Tänavusel jõulu-ballil kõlas ainult eestikeelne muusika. Meie oma kooli andekatest õpilastest astusid üles Lennart Mathias Männik (10.D), esitades oma partneriga paelu-vaid peotantsukavasid, rahvatantsugrupp Leigarid, kus löövad kaasa ka meie güm-nasistid ja Inger Fridolin. Samuti võis laval näha ka kodumaist bändi Viveli Maar, kelle lugude saatel üheskoos tantsu keerutati ning sündmust nauditi. Bänd

esitas omapäraselt erinevaid hitte, mis panid kõik istujad toolidelt tantsupõran-dale liikuma. Ballilt õhkus jõulust hõngu ning meeleolu püsis üleval terve õhtu.

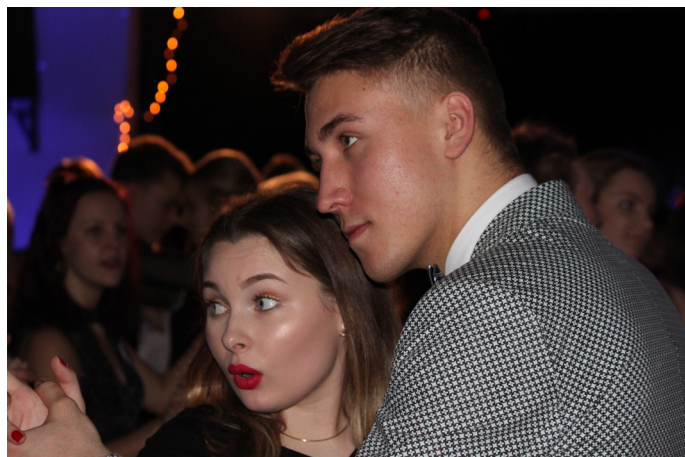
Sündmust viisid läbi õhtujuhid Johanna Vaiksoo ja Hermann Pihlak 11.D klassist. Üks õige ball algab korraliku avaval-siga ning seda kommet järgis ka meie vahva pidu, kuid vaid avavalsist ei pii-sanud! Hea muusika saatel vihuti tantsu

viimaste lauludeni. Peale selle õpiti ära ka üks seltskonnatants, mis tõi kokku kõik saalisviibijad ning lasi neil proovile panna oma valsisammu teadmised ja rütmioskuse.

Õhtu lõpu lähenedes valiti ballikuningas ja -kuninganna, kelleks osutusid Jürgen Vainola (11.C) ja Marit Brit Tamme (11.A). Peale selle märgiti ära ka kõige eestlaslikumaid riietusi kandvad Gerda-Liis Nurmjõe (10.D) ja Kaarel Kõnd (11.B). Parimateks tantsijateks osutusid õpetaja Anu Mõttus ning tema abikaasa. Sinimustvalged ning ka juubelisäraga ehitud uhked rõivad olid kaunistatud veel millegi vahvaga. Nimelt sel aastal otsustati tavalised paberpiletid kõrvale jätta ning hoopiski võtta piletiks rinnamärk. Rinnamärgil oli loominguliselt kombineeritud Tallinna 32. Keskkooli logo ning EV 100 logo. Oli südantsoojendav näha kõigi peoliste rinnus nii uhket märki ning veelgi toredam on see, et kindlasti näeme neid uuesti teistel eestimeelsetel koolisündmustel.

Aula on alati kõige ilusam tähtsate sündmuste ajal ning selleaastane ball oli erakordselt kaunis. Ent iga kaunis asi saab ka otsa. Järjekordne imeline ball meie koolis on möödunud ning tantsud on tantsitud ja laulud lauldud. Õnneks on nüüd küllaga uusi mälestusi, mida meenutada järgmise ballini!

Alice Veedla, 10.D ja
Laura-Marleene Jefimov 12.C

Moepolitsei

Tänavuse jõuluballi eestimeelsus ja juubelisära ei jäänud märkamata ka moepolitseil. Eestlaslikult domineeriv oli alati elegantne must, kuid peolt ei puudunud ka pastlad, sinimustvalge trikoloor ning litritega kaunistatud silmatorkavad kleidid.

Laura-Marleene Jefimov, 12.C

Motivatsioonikiri suusatundideks

Sul ei ole muud võimalust. Sa kas jätkad endist viisi ohjeldamatut kurtmist ja vingumist oma nukra saatuse üle või Sa lihtsalt paned endale need suusasaapad jalga ja jätkad rõõmsalt oma päeva. Tihtilugu langetakse aga esimese valiku ohvriks.

Peab tõdema, et me kõik tahame oma elus olla rõõmsad ning edukad. Selleks tuleb aga mõista fakti, et igaüks on oma õnne sepp. Keegi teine ei saa muuta Sinu suusatunde lihtsamaks või paremaks, tuleb ise oma suhtumist muuta! Asju, mis on elus paratamatud, võiks teha juba rõõmuga. Vaevalt, et läbi vingumise õnneliku elu eliksiirini jõutakse. Et Sinu päevad oleksid päikselisemad, tuleb näha ka tüütutes asjades helgemat poolt - veel parem - armasta seda, mida teed! Suusatamine pole küll titetegu, kuid endas tuleb leida see motivatsioon, see miski, mis paneb pingutama ja kui esimestest takistustest on üle saadud, järgneb edasine juba kergelt.

Küsimus on aga selles, KUIDAS motiveerida ennast SUUSATAMA?

Asi pole teps mitte nii raske, kui arvad. Esimene võimalus on kinkida iga pingutuse järel endale väike preemia. Ei ole vaja soetada endale iga kilomeetri läbinuna Ferrari, kuid võid näiteks premeerida end iga kahekümne viie kepitõmbe järel kiire lumeampsuga. Värske, kosutav ning kustutab ka teatud määral

janu. Tuletan aga meelde, et kollaka värvivarjundiga lume söömine ei ole soovitatav (kuigi peab tõdema, et maitse üle ei vaielda)!

Kui tunned, et sa ei saa, sa ei jaksa, suusasaapad hõõruvad ja juustest on moodustumas rastapatsid - maailm lausa langeb suuskadel kokku -, ole mureta, just siis on õige aeg meelde tuletada suusatamise ürgne, sügavam pool. Suusad on kindlaks aluseks meie jalge all, mida mööda saame kiiremini elus edasi liikuda. Olgu suusakepid elusammasteks, mille najale saab toetuda, olgu suusad laevadeks, millel saame edasi liuelda. Ülistagem suuski, sest tänu Neile saame väledalt seljatada taga ajavad võsavillemid. Ülistagem suusakeppe, mis annavad meie elule hoogu juurde.

Oled ikka veel nõrдинud, sest sinu klassikaalsane on kehalises kasvatuses öelnud, et sinust ei saa iialgi lumel asja? Tuleta meelde Gabrieli kuldsed sõnad filmist "Viimne reliikvia": "Ma ei ole täna see, kes ma olin eile." Sul ei ole kunagi hilja teha oma elus kannapööre, jättes maha virisev elustiil ning saada säravaimaks suusatajas terves klassis!

NB! Ära unusta ka peapaela, sest see on ainus, mis suudab sinu motivatsioonirikad mõtted soojas hoida. **Just do it.**

Hanna-Ly Aavik, 10.D

Tunne rõõmu ka lumeta talvest

Talv ilma lumeta on kui pitsa ilma ananassita. Ometi kingib Eesti ilm sageli hommikuid, mil aknast välja kiigates avastad, et su eelmisel päeval valmistatud lumememmel on jäänud kuni täielikuks veeloiguks sulamiseni vaid loetud sekundid. Siiski ei saa me tühipaljast lume puudumisest nina norgu lasta. Talverõõme saab ka lumeta nautida ning selle aja maagilist sära meie endi hinges hoida.

Siin on mõningaid viise, kuidas talverõõme ilma lumeta nautida:

1) Kui lume puudumise tõttu kelgutada ei saa, siis veereta ennast vorstina mäest alla. Riided saavad küll veidi poriseks, aga see-eest on naeru ja lõbu laialt, pealegi peseb Vanish kõik plekid puhtaks.

2) Jõulud on küll läbi, aga piparkooke saab alati küpsetada! Tee piparkoogitaaignast vahvad lumememmed ning joonista neile glasuuriga sall, silmad, nina, nööbid ja suu.

3) Kakao, tee, glögi, ja jõulujazz aitavad alati hubase meeolu luua.

4) Talv ilma lõhanküünalde ja soojade tekkideta on igav ning täiesti ilma jõulutundeta.

5) Lume puudumine annab põhjust rõõmustada neile, kellele koolis olev suusatamine eriti meeltemööda ei ole. Keegi ei käsi lumeta suusatama minna. Või siiski?

7) Mine uisutama! Romantiline uisutamine tulukeste taustal Vanalinnas kõlab üpris ahvatlevalt.

8) Vaata jõulufilme! Ka pärast punase mantliga mehe külaskäiku.

9) Tee lumeingleid püsti. Põhimõtteliselt on need harki-kokku hüpped, kus lisaks õhku jäävatele kaunistele lumeinglitele põletad veel kaloreid. Tagatud varajane bikiinivorm!

10) Lõigates paberist lumehelbeid ja kleepides neid akendele, jääb sul mulje,

10) Lõigates paberist lumehelbeid ja kleepides neid akendele, jääb sul mulje, et lumi on maas.

11) Hüppa tiiki - uskuge mind, jääta tiik tundub sama külm kui jääga tiik.

12) Miniatuurne lumememm liivast. Võiks ju järgi proovida!

13) Külasta erinevaid laatu ja töötubasid.

14) Snowtube'ita Eestimaa lumeparkides.

15) Kurikuulsaid traktorijälgi saab ka pori sees teha!

16) Söö hulganisti mandariine.

17) Koli Lapimaale, Põhjapoolusele või Alpidesse, seal lumest puudust ei teki.

Hanna-Ly Aavik, 10.D

Multitalent Inger Fridolin

Meie koolis käib palju andekaid õpilasi. Üks neist on 11.C klassi õpilane Inger Fridolin, kes tegeleb nii jalgpalli kui ka muusikaga. Tegime temaga intervjuu, et tema hobidest rohkem teada saada.

Millal hakkasid tegelema muusikaga? Kuidas see alguse sai?

Muusika on minu elus kogu aeg olulist rolli mänginud. Musitseerimise tahe on alguse saanud kodust. Minu vanemad on muusikud ning seetõttu on meie maja olnud täis muusikat ja lastena oleme selle sees kasvanud. Juba lapsena laulsin erinevates koorides, alustades Musamarist ning lõpetades Tallinna Muusikakeskkooli noortekoori ning kammerkooriga. Lisaks koorilaulule meeldis mulle ka üksi laulda ning 14-aastaselt alustasin Youtube'is coverite tegemisega. Sealt edasi olen kirjutanud oma laule.

Millal sa enda laule kirjutama hakkasid?

Hakkasin laule kirjutama 15-aastaselt. Kuulasin, kuidas tuntud artistid oma laule laulsid ning tahtsin ka proovida. Panin oma emotsioonid ja hingevalu lauldesse ning hakkasin tuhinal kirjutama.

Milliseid pille sa mängid?

Viimsi Muusikakoolis ning Tallinna Muusikakeskkoolis olin erialalt löökpillimängija. Selle kõrvalt olen õppinud

ka klaverit mängima ning kitarrimängu õppisin ise selgeks.

Kust tuli mõte osaleda selle aasta Noortebändil?

Tegelikult ei olnudki alguses plaani minna, aga ühel hetkel kirjutas mulle Noortebändi toimetaja ning soovitas tulla – olin talle meelde jäänud Youtube'i vahendusel. Saatsin talle oma demo ning ootamatult selgus, et pääsesin poolfinaali.

Kuidas Noortebändil läks?

Väga hästi, sest ma ei uskunud, et pääsen finaali. Ometi nii läks. Kõige imelisem oli see, et sain kuulajatega jagada oma muusikat, oma hinge. Oma laulude jagamine on mulle alati oluline olnud.

Mida Noortebändil osalemine sulle andis?

Noortebändil kogesin palju ilusaid ja meeldejäävaid hetki. Seal osalemine andis mulle suure lavakogemuse, teritas konkurentsivaimu ning pakkus erinevaid tutvusi nii bändide kui ka professionaalsete muusikute näol. Tänan kõiki neid, kes käisid mind poolfinaalis ning finaalis toetamas – ilma teieta ei oleks ma nii kaugele jõudnud! Tänan ka neid, keda südames kannan!

Kus saab sind edaspidi esinemas näha või sinu laule kuulata?

Hetkel on laule võimalik kuulata Youtube'i vahendusel. Soov on aga, et mu muusika jõuaks Spotifysse. Loodetavasti näeb jaanuaris 2018 ilmavalgust esimene singel. 20. jaanuaril esinen Intsikurmu talifestivalil. Ka järgmisel suvel tuleb mul palju esinemisi – annan kindlasti nendest teada enda Facebooki lehel INGER.

Kui kaua sa jalgpalliga tegelenud oled?

Jalgpalliga olen tegelenud ligi 13 aastat. Alustasin Martin Reimi Jalgpallikoolis koos poistega 5-aastaselt ning hiljem mängisin FC Floras. Olen esindanud Eestit naiste koondises. Eelmisel aastal jäi mängimine katki põlveoperatsiooni tõttu. Mängimise mõtet pole ma veel maha matnud, seni aga hoian ennast

vormis jalgpallitreenerina töötades.

Kuidas sinust jalgpallitreener sai?

Sellega on üks tore lugu – nimelt sel hetkel, kui mul jalgpallimängus vigastus tekkis, kirjutas mulle mu vana treener ning ütles, et neil on jalgpallitreeneritega kriis. See tuli väga ootamatult, aga vastus oli kindel jah. Mõned teevad nalja, et sain ametikõrgendust – jalgpallurist treeneriks.

Kes on sinu inspiratsiooniks?

Muusikas on mulle olnud suureks inspiratsiooniks Briti artist ning laulukirjutaja Ed Sheeran. Jalgpallis on inspiratsiooniks olnud Argentiina ning jalgpalliklubi FC Barcelona mängija Lionel Messi. Neid on kindlasti veel, kes mind inspireerinud on. :)

Kumma sa valiksid, kui peaksid valima jalgpalli ja muusika vahel?

See on hetkel kõige keerulisem küsimus – eks tulevik näitab. Hetkel suudan tegeleda mõlemaga ja loodan, et see jääb nii ka tulevikus.

Kus sa ennast tulevikus näed?

Ma olen veel nii noor, et ei oska tulevikku ette näha, aga loodetavasti teen seda, mida armastan, ja olen õnnelik.

Geelika Mölder, 11.C

(Talve)stressist

Me kõik oleme mingil määral stressi kogenud. Kiire ja kohustusterohke koolielu tekitab tihti väsimust ja pingeid. Seda viimast on praegusel ajal pimedaja külma tõttu paratamatult rohkem. Päikese ja valgete ilmadeni on veel kõvasti aega ning talve keskel kaob motivatsioon ja pole jõudu midagi teha.

Õnneks otsisin välja mõned ideed, kuidas talve masendust leevendada! Siin need on:

1) Maga piisavalt. Kindlasti pöörivad paljud nüüd silmi, sest “kuidas ma saan”, “ma ei jõua ju”, “pole aega”... Ent aega tuleb võtta! Talv on puhkeperiood, mil

keha vajab rohkem und kui suvel, sest päevad on lühemad ja kiiresti läheb pimedaks. Metsloomadki on sel ajal talveunes. Ma isiklikult tunnen küll, et praegusel ajal võiksin lausa lõputult magada. Vajun õhtul väga vara voodisse ja hommikul on ikka raske ärgata. Vähem kui 8 tundi und ei tule kõne allagi. Kui oled puhanud ja värskem, siis jaksad rohkem ja stress on raskem tekkima!

2) Tegele peale kooli meelistegevustega. Kui teed, mida armastad, siis see maandab koolist tingitud võimalikke pingeid ja paneb südame helisema. Seda teavad meie kooli õpilased vast niigi, kuna enamik on aktiivsed ja värvikate hobidega. :) Õpetajad küll tihti ei pruugi sellega nõustuda ja ütlevad, et kool tulgu enne muid tegevusi, aga kui õpilased teevad peale koolitööde asju, mis rõõmu pakuvad, ollakse tublimad ka õpingutes.

3) Ärge laske kohustustel kuhjuda. Stress tekitajaks on sageli tunne, et sa ei oma toimuva üle kontrolli: ülesandeid tekib liiga palju, sa ei jõua asju õigel ajal tehtud, midagi läheb kindlasti meelest ära ka ning nii see lumepall veerema hakkabki.

Samuti ära võta liialt uusi kohustusi ja õpi ütlema EI, sest inimene ei pea kõike suutma. Kui ülesanded kipuvad meelest

It's okay to rest.

ära minema, kirjuta need kuhugi üles ja kriipsuta maha mõni niipea, kui see tehtud saab.

4) Ole koos toredate inimestega. Sõprade ja lähedaste inimeste seltskond aitab tuju tõsta ja oledki vähem stressis. Meie kooli puhul on see hea, et toredad ja positiivsed inimesed igapäevaselt su ümber ei lasegi masendusse langeda.

5) Mõnel võib stressi põhjustada ka just see, kui sul on päevast päeva suur hulk inimesi ümber, kellega pidevalt suhtled - see ka muidugi väsitab. Säärasel juhul oleks hea võtta üks päev või hetk enda jaoks, kus sa lihtsalt oled üksi ja puhkad kodus ning tõesti ei tee mitte midagi, vaid loed head motiveerivat raamatut või vaatad lõbusat filmi.

6) Natuke arstijuttu ka. Meie põhjamaises kliimas on puudus D- ja C-vitamiinist ja nende kitsikuse pärast oleme väsinud ja ka see muudab meid stressile vastuvõtlikumaks. Päike on küll põhiline D-vitamiini allikas, aga kui hetkel päikest pole, siis leidub seda ka päris hästi näiteks lõhes, munades, teraviljahelvestes, päevalilleõlis või apteegis saadavate kapslitena. Suured C-vitamiiniallikad on näiteks astelpajumarjad, paprika, puna-ja mustsõstrad ning loomulikult praeguse hooaja puuviljad: apelsinid ja mandariinid, nii et maiustage hoolega.

7) Võtke endale see aeg, et teha midagi toredat. Lubage vahvaid seiklusi ja lõõgastust. Kui õue ei taha koleda ilmaga minna, siis vaadake filme ja lugege

toremaid raamatuid, aga kui ilm vähegi lubab, siis proovige nautida looduses viibimist. Loodan, et lumi tuleb sellel talvel ikka maha, sest tegelikult on ju imeilus metsas jalutada, kui kõik on lumivalge ja külmunud ning talve spordialad on ka toredad. Kui sulle suusatada ei meeldi, siis uisutamine, tuubitamine või lumelauatamine on ka variandid. Eks igaüks ise teab, mida talle teha meeldib, ja premeerige ennast vahepeal ilma süümepiinadeta.

Kokkuvõttes olen ise suur pabistaja ja ülemõtteleja ning sellega tahab lihtsamini stress ka peale tulla, eriti talvisel ajal. Stressi vastu küll täielikult ei saa, sest ikka on ees eksamid, uurimistöö või mõni õppeaine valmistab raskusi ja tahes-tahtmata veidi hirmutab, aga talutavamaks muudab kõike see, kui oma mõtlemist ja suhtumist positiivsuse poole suunata. Abituriendina võin öelda, et kooliaastad lähevad märkamatult kiiresti ja seetõttu tuleb rõõmustada iga hetke üle, mis veel selle kooli ja klassiga on. Küll see pime aeg varsti möödub ja päikegi välja tuleb!

Elisabeth Elmend, 12.C

Uus aasta, uued lubadused

Üks kõige raskemaid asju, mida aasta lõpus tegema peame, on uusaastalubaduste välja mõtlemine ja veel raskem - nende täimine. Uuest aastast räägitakse nagu elumuutvast plaanist: “Ma hakkan trenni tegema”, “Ma loobun oma pahadest harjumustest”. Ja koheselt räägingi kõige populaarsematest lubadusest ja nende mittetäitmisest.

Ma hakkan trennis käima!

Kõige populaarsem ja kindlasti sullegi mitte võõras lubadus. Me kõik tahame ju ikkagi head välja näha ja tunda ennast oma kehas mugavalt ning millegipärast sobib selle alustamiseks suurepäraselt alati aasta algus. Kindlasti on mõned meist tublimad ja suudavad end isegi esimesel paaril päeval jõusaali vedada, kuid vajuvad ka paari nädalaga ära, sest alati on ju mingi hea põhjus, miks mitte

minna. Trenni ja iga muu asja püsivus on igaühes endas kinni, see peab saama osaks sinu rutiinist ning selleks ei piisa kahest päevast trenažööril kõndimisest ja virisemisest. Poolteist kuud jõusaa- lis/trennis 3x nädalas ja garanteerin, et see saab osaks sinu igapäevaelust. Ja nii lihtne ongi! Lihtsalt hoia pea püsti ja jalg maas ning suru läbi sellest laiskusest, see sakib, aga on kokkuvõttes seda väärt. Muidugi pole minu asi rääkida, sest ma pole seda kolm aastat suutnud teha, aga üritamise eest saab lisapunkte.

Tervislik toitumine - siit ma tulen!

Seegi pole mingi uustulnuk. Soov kauem elada, mitte oma maksa alt vedada ja ka hea enesetunne on suuresti põhjus, miks soovitakse toituda tervislikumalt. Ma tõsiselt vaatan alt üles inimestele, kes toituvad terve oma elu tervislikult. Meie koolis sellest vist juttu ei ole, kuna tuntud Siili Mäkk on alati ülerahvastatud 32. keskkooli poolt.

Ma EI HILINE tundidesse/tööle!

Sellega on niisugune lugu, et vahepeal lihtsalt tunned, kuidas üldse ei taha täna voodist välja tulla. Lõpuks siis tõused ja vead end suure vaevaga kooli, mõtled veel, et äkki ei tulegi tänane päev nii jube, kuni astud uksest sisse ja märkad, et kell on käinud ning kirjutad alandlikult oma nime kurikuulsale valgele A4 paberile koos teiste jubedate ja vildakate käekirjadega, mida saad hiljem ka eKoolist näha. Pole viga! Meil kõigil ju juhtub vahel, see on arusaadav, kuid kui see hilinemine on juba tavanähtus ning osa sinust, siis soovitaksin mõnikord enne kella 03:00 magama minna.

Sellest tuleb minu elu parim aasta!

Iga aasta on kohutav ja iga aasta lõpus mõeldakse, et pole hullu, järgmine aasta tuleb parem - see pole kunagi nii. Järgmise asjana sa leiad end juba jaanuari keskpaigas põrandalt kriisis ja mõtlemas, et mis toimub. Me kujutleme, kui vägev see aasta tuleb, ja kohe esimesel kuul, kui satume mingisse natukenegi eba-meeldivasse olukorda, võime aasta lõpenuks kuulutada. Sa oled otsustanud, et sellest tuleb vägev aasta, kindlasti parem kui eelmine, ja juba alguses otsustab elu vastupidi toimida. Aga ei maksa nukrut-seda, sest nii on enamikul meist ja see on täiesti okei. Eriti keskkoolis, kus sa elad kohvi ja koolitoidu peal ning soovid 5 aastaks koomasse langeda.

Helena Reimo, 10.D

Jõulud koertega

Kas Sina armastad koeri ja jõule? Kas Sinul on usk tõelisesse jõuluimesse ja pole midagi oma õhtuga teha? Sel juhul on film “The Search For Santa Paws” just Sulle!

Imearmsate koerte ja päris jõuluvanaga film on lugu, mida ei saa vaatamata jätta! Kõik algab sellest, kuidas jõuluvana saab oma sünnipäeval kahjuks teada oma hea sõbra, härra Hucklebuckle'i surmast. Härra Hucklebuckle oli aga teadnud, et sureb kohe-kohe ja otsustas jõuluvanale saata kaisukoera, kes äratatakse maagilise jõulukristalliga ellu ja kellest saab ta parim sõber. Jõuluvana ja Paws lähevad New Yorki, kus jõuluvana kaotab mälu ning Paws kaob ka tema juurest. Sellest algavadki nende mõlema seiklused New Yorgi linnas, kus koer võtab ühendust lastekodu lastega, põhjapõdrad ning peapäkapikk otsivad abi ühelt kodutult ja pioneerilt.

Filmil on ka teine osa, kus peategelasteks proua Jõuluvana ja neli kutsikat. Koos lähevad nad jõlumeeleolu uuesti taastama.

Filmi stsenaariumi on kirjutanud Robert Vince ja Anna McRoberts ning väljastanud Walt Disney Studios Home Entertainment. Peaosades on Richard Riehle jõuluvana rollis, Zachary Gordon andis oma hääle peakoerale Pawsile, Kaitlyn Maher kehastab Quinni, üht

orbudest, ja Madison Pettis mängib kõige vanemat orbu Willaminat.

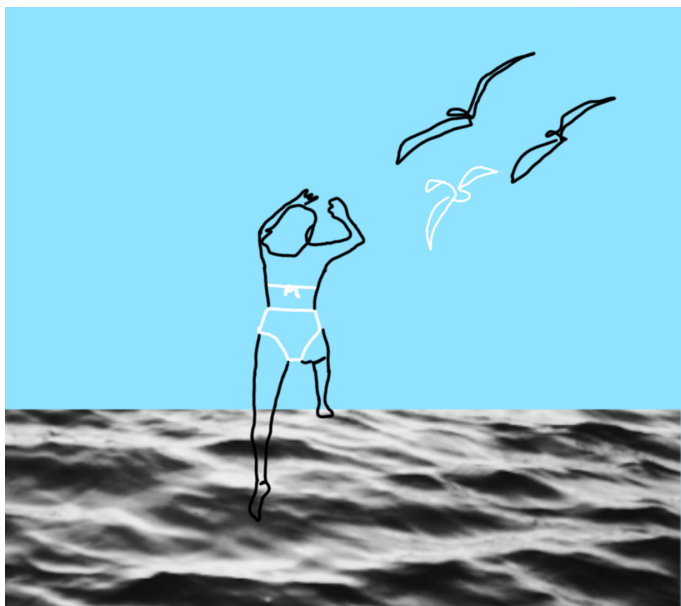
“The Search For Santa Paws” esilinas-tus 23. novembril aastal 2010. Tegu on klassikalise Hollywoodi perefilmiga, mis hoiab toa ootusärevusest soojana.

Film on osa rääkivate koertega filmide sarjast, mis Disney’l on olnud alates 1997. aastast. Kõik algas filmiga “Air Bud”, mis keskendus korvpalli mängi-vale kuldsele retriiverile.

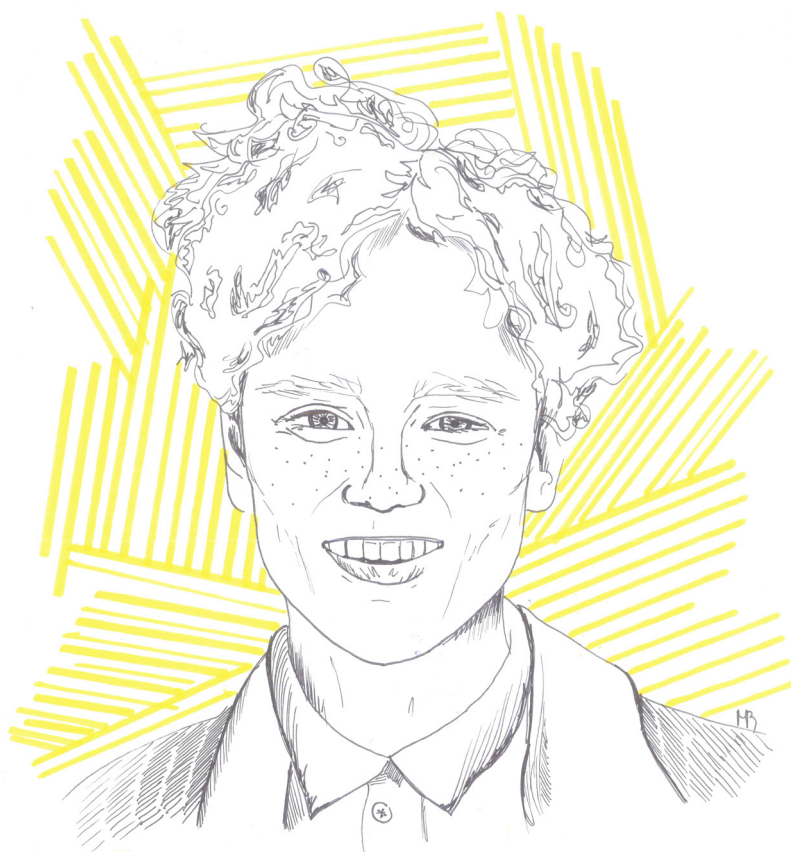
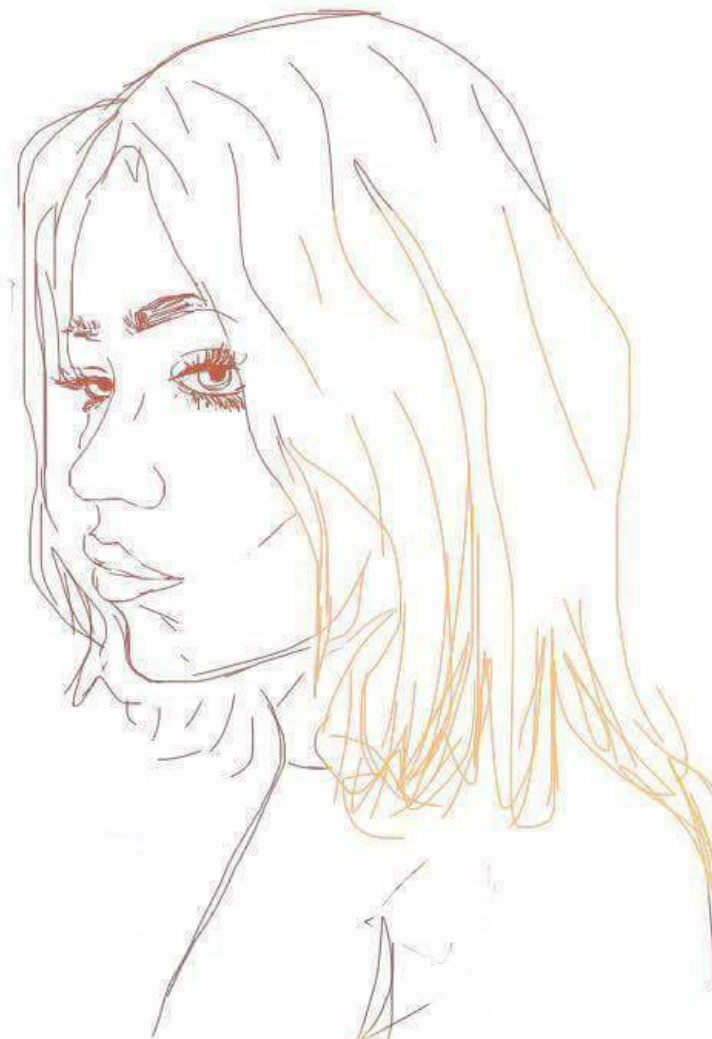
Killu Brita Ingel Sarnet, 10.D

Looming

JOHANNA MAUER, 11.A

KERTU MARIA
VAHTER, 10.C

MARIT BRIT
TAMME, 11.A

Sinine taevas

Nii sinakas taevas täis
lootust ja rahu mu silmi
end vaatlema kutsub.

Nii rahulik tundub ta
päikese taustal, et ära
see iial ei kustu.

Suur pilvede meri nii
edasi uhtub ning pilvi
nii kohtades kuhjub

Kuid see sinakas taevas,
mil pilvede laevad, ei
sellega midagi juhtu

Brigita E. Varrak, 9.B

2.32

Rahvaste tõus ja rasked ajad
Riigimeeste õu, on klaasist neil majad
Rahvaste langus, palkidest majad
Jumal meile andnud lõpmatu kaja

Kehvasti tõusid, veel raskemad ajad
Riigimehed nõus et kuldsed on ajad
Rahvas alla käind ja kadund head majad
Jumal siiski jõu jaoks inimhirmu vajab

Lootusetult pensionärid kümned ja sajad
Peldikust laudani ja koju viivad rajad
Kadund on riik sest jälle on liit
Ootavad vaid et saaks kaugele siit

mu näole ilmus esimene naeratuse kuma.
tiheda põõsasseina õhuvahedest tungi-
sid läbi helerohelise varjundiga õrnad
päikesekiired
mis näole langedes
mind järsult pimestasid.
see oli ilus hetk.
mõistsin, et õnne leidmiseks peab esmalt
saama kinnitust selle olemasolust.
kasvõi siis eriskummaliselt valgusvihku-
des sätendavalt näolapilt peegelduvate
päikesekiirte näitel.
inimesele on antud võimalus tunda päi-
kesest kiirguvat soojust, mis vähemalt
minusse neeldudes sooni mööda iga
keharakuni liigub
ja
mind õnnetundega joovastab.
see on suude näha õnne ilma seda
vaatamata.

Laura-Marleene Jefimov, 12.C

Ristiusu disharmonia

Kust tulete mõttele et paradiisis
On kitsed ja koerad ja kassid?
Kes teile ütles et põrgus
Sa karjud ja piineldes passid?

Kitsed ja koerad ja kassid
Ju jäid kõik ristimata
Kui põrgus sa piineldes passid
Ehk pühapäeval jäta pihtimata?

Sahtlisse kirjutaja

Päike, kuu, tähed ja sina

Taevas säravad kuu ja tähed
Ja sina jälle tuled ja lähed.
Karge talvehommik nii külm ja ilus
Ja päike paistab pilvepilust.

Hiirvaikselt vuhiseb tuul
Ja vaatan kuidas väriseb su huul.
Valge lumega on kaetud puud
Ja vaatan sätendavat kuud.

Teekollane päike kaob merepiiri taha
See kõik on nii ilus, et süda on paha.
Pilved taevasse kujundeid laob
Neid vaadates mõte justkui kaob.

Kuu ja tähed tantsivad seal
Ära ei taha nad kaduda eal.
Kui jälle päike vaikselt välja poeb
Siis sina viimaseid tähti üle loed.

Luuletusi olen ma kirjutanud tegelikult juba väikesest tüdrukust saati. Juba lasteaias kirjutasin luuleridu, kuid mida rohkem aeg edasi, seda rohkem mõtet ma neile andnud olen. Minu jaoks on luuletuste kirjutamine justkui enda välja elamine. Iga kord kui tunnen, et midagi kriibib hinge, haaran pliiatsi ja märkmiku ning kirjutan mõned read. Seepärast on ka paljud luuletused minu jaoks väga isiklikud ja neid jagades olen väga valiv. Luuletuste kirjutamine on kindlasti suur osa minust ja nende loomist jätkan ilmselt veel pikalt.

Heliise Tamm 10.A

Hommikud rongis

Hommikuse rongiga küladest läbi sõit on just kui päeva kõige kauneim lõik. Näen ma palju metsi ja maid, näeksid kõik seda sama vaid.

Kord on lumi ja siis on vesi, vaatame neid laotusi mitmekesi. Näen kitsekesi, jäneseid ma jooksmas, näen sind seal eemal toolil istumas.

Palun tõsta lõpuks telefonist pilk, vaata maid ja teid, sõit on pikk. Märka inimesi, märka imelisi maid, mis mööduvad silmapilguna vaid.

Naerata kellegile, kes seda vajab. Ära ole vaid facebooki ja instagrammi rajal.

Vaata, mida pakuvad eestimaa rajad sulle igal hommikul, igal ajal.

Luuletus on nagu väike raamat, mille mõte jõuab kohale väiksema ajaga. Raamatut lugedes läheb selle mõistmiseks tunde, luuletuse mõistmiseks vaid minuteid. Luule tekitab minus nii palju tundeid, mida võin kogeda tunde. Esimene kokkupuude luulega oli juba esimeses klassis, kui käisin esimest korda etluskonkursil. Nüüd ei suuda ma ilma riimideta oma elukest enam ette kujutada. Kõik tunded ja sündmused panen luulesse. On juhtunud ka seda, et riimidest saab laul. Just laul on see, mis ühendab kaks minu jaoks kõige nauditavamad asja, milleks on muusika ja luule.

Kristi Jaanus 12.A

Aardekaart II

Lapsed olid jõudnud Kristeli kabinetti. Kõik teadsid, et kes kord sinna satub, see sealt niipea välja ei tule. Kui kasvõi korra diivanile istuda, imeb see sind endasse. Heal juhul pääseb sealt paari tunniga, halvemal juhul mitte kunagi. Just sellele koletisele olid lapsed sattunud.

Nüüd oli hetkeks aega kaarti vaadata, enam ei pidanud piraadi eest ära jooksuma. Tekkis aga uus probleem. Kuidas pääseda Kristeli kabinetist ja sellelt kurikuulsalt diivanilt? Kuid juba oli diivani mõnus pehmus ja Kristeli hüpnotiseeriv jutt nad endasse imenud.

Veidi aega kuulatigi tema juttu, samal ajal mõtiskledes, kuidas sealt pääseda. Lõpuks ei jäänud neil enam muud üle, kui kogu tahtejõud kokku võtta ja siiski lahkuda ning aaret edasi otsida.

Lastel tuli tükk aega pusida, et aru saada, kus nad kaardi peal asuda võiksid. Kuid imekombel olid lapsed piraadi eest joostes peaaegu kaardi järgi läinud, ainult natukene pidi tagasi minema.

“Näete, siia on märgitud aula ees olev diivan ja siin on trepp. Me oleme peaaegu õiges kohas,” näitas Sandra ka teistele nende asukohta kaardil, “me peame veidi paremale hoides minema viisteist sammu.”

Lapsed asusid kaardi järgi tee. Peagi olid nad aula ukse ees.

“Kas me peaksime siit sisse minema?” küsis Anni.

“Mulle tundub küll nii,” arvas Karl ja ta avas ukse.

“Nii, nüüd trepist alla ja kolmkümmend viis sammu otse edasi, ja siis me peaks

Järjejutt

minema kaks sammu üles. Oeh, ma ei saanud nüüd sellest küll aru,” oli Sandra pisut murelik, “Kas teie saite?”

“Äkki seal on mõeldud lava ees olevaid astmeid?” pakkus Karl.

“See võib olla küll, ühtegi muud võimlust ei tundu olevat,” arvas ka Anni.

“Aga see ei klapi sammude arvuga!” hüüatas Sandra, kui ta oli jõudnud teha kolmkümmend viis sammu, aga jõudis sellega vaid veidi rohkem kui aula keskele.

“Sul on lihtsalt väikesed sammud,” lohus teda Karl, “vaata, mina jõudsin palju kaugemale ja ehk olid sellel, kes selle kardi tegi, veel suuremad sammud.”

“See on õige küll, igaühe sammud on ju erineva pikkusega,” nõustus ka Sandra ja luges kaarti edasi. “Seitse sammu otse ja siis kolm sammu paremale.”

“Jälle üks uks. Kas me peame siit ka edasi minema?” küsis Anni.

“No vaatame, mis meil ikka kaotada on,” avas Karl ukse.

Nüüdseks olid lapsed jõudnud lava taha treppidele.

“Kas me peaks nüüd trepist alla või üles minema?” oli Sandra nõutu.

“Ma arvan, et me peaks üles minema, sest siin on näidatud, et tuleb kohe vaskule minna,” arvas Karl.

“Nii ja nüüd me peaks siit uksest sisse minema,” vaatas Sandra kaarti, “aga see on ju lukus...”

Helis Ilumäe, 9.B

Alustades oma kolmandat aastat, korraldas aktiiv lõpuks oma logo valimise. Konkursile saabus kuus tööd. Aktiivi sündmustegrupi tuumik valis parimaks vilistlase Mario Kartezi kavandi, mida kindlasti olete märganud juba televiisorites ja mõnes meilis ning mis ei puudu enam ka ühestki meie väljaandest. Tänutäheks osavõtu eest eksponeerime ka teisi väga häid töid.

Otsustage siis, kas ka teie arvates võitis parim?

Aaro Veiderpass 12.C ja Mia Rulli 10.C

Markus Pruudel, 12.C

Johanna Mauer, 11.A

Mathias Kangur, 10.A